

Izydor

NR 23/8/2021 SIERPIEŃ 2021

MIESIĘCZNIK
DLA
MŁODYCH
PARAFIA
P.W. ŚW. IZYDORA
W JANKOWICACH

Wniebowzięcie NMP

Prawda o Wniebowzięciu Matki Bożej stanowi dogmat naszej wiary, choć formalnie ogłoszony stosunkowo niedawno - przez papieża Piusa XII 1 listopada 1950 r. w konstytucji apostolskiej *Munificentissimus Deus*:

"...powagą Pana naszego Jezusa Chrystusa, świętych Apostołów Piotra i Pawła i Naszą, ogłaszamy, orzekamy i określamy jako dogmat objawiony przez Boga: że Niepokalana Matka Boga, Maryja zawsze Dziewica, po zakończeniu ziemskiego życia z duszą i ciałem została wzięta do chwały niebieskiej"
(Breviarium fidei VI, 105)

Orzeczenie to papież wypowiedział uroczyście w bazylice św. Piotra w obecności prawie 1600 biskupów i niezliczonych tłumów wiernych. Oparł je nie tylko na innym dogmacie, że kiedy przemawia uroczyście jako wikariusz Jezusa Chrystusa na ziemi w sprawach prawd wiary i obyczajów, jest nieomylny; mógł je wygłosić także dlatego, że prawda ta była od dawna w Kościele uznawana. Papież ją tylko przypomniał, swoim najwyższym autorytetem potwierdził i usankcjonował. Przekonanie o tym, że Pan Jezus nie pozostawił ciała swojej Matki na ziemi, ale je uwielbił, uczynił podobnym do swojego ciała w chwili zmartwychwstania i zabrał do nieba, było powszechnie wyznawane w Kościele katolickim. Już w VI wieku cesarz Maurycy (582-602) polecił obchodzić na Wschodzie w całym swoim państwie w dniu 15 sierpnia osobne święto dla uczczenia tej tajemnicy. Święto to musiało lokalnie istnieć już wcześniej, przynajmniej w V w. W Rzymie istnieje to święto z całą pewnością w wieku VII. Wiemy bowiem, że papież św. Sergiusz I (687-701) ustanawia na tę uroczystość procesję. Papież Leon IV (+ 855) dodał do tego święta wigilię i oktawę.

[<https://breviarz.pl/czytelnia/swieci/08-15a.php3>]

Słowo na najbliższe niedziele...

1.08.2021 r.

Wj 16,2-4.12-15; Ef 4, 17.20-24; J 6, 24-35

8.08.2021 r.

1 Krl 19, 4-8; Ef 4, 30-5,2; J 6, 41-51

15.08.2021 r.

Ap 11, 19a;12,1.3-6a.10ab; 1 Kor 15, 20-26; Łk 1, 39-56 – tom VI

22.08.2021 r.

Joz 24, 1-2a.15-17.18b; Ef 5,21-32; J 6, 54.60-69

29.08.2021 r.

Pwt 4, 1-2.6-8; Jk 1,17-18.21b-22.27; Mk 7,1-8.14-15.21-23

www izydor-jankowice.pl

izydor.jankowice@gmail.com

Zapraszam do lektury nowego numeru ***Izydora***. W tym wydaniu fragment kolejnej encykliki Papieża Jana Pawła II oraz propozycja pieśni na sierpień. Jak zawsze, nie zabrakło krzyżówki oraz cyklu *Kartka z kalendarza, a w niej przegląd sierpniowych uroczystości i świąt*.

Z encyklik Papieża Jana Pawła II

Tradycyjnie zachęcamy do lektury kolejnej encykliki Jana Pawła II. W tym numerze ***Izydora*** fragment wstępu do encykliki **Fides et ratio**. Całość dostępna m.in. na stronie https://opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/jan_pawel_ii/encykliki/fides_ratio_0.html#pm1

1. Zarówno w dziejach Wschodu, jak i Zachodu można dostrzec, że człowiek w ciągu stuleci przebył pewną drogę, która prowadziła go stopniowo do spotkania z prawdą i do zmierzenia się z nią. Proces ten dokonał się — nie mogło bowiem być inaczej — w sferze osobowego samopoznania: im bardziej człowiek poznaje rzeczywistość i świat, tym lepiej zna siebie jako istotę jedyną w swoim rodzaju, a zarazem coraz bardziej naglące staje się dla niego pytanie o sens rzeczy i jego własnego istnienia. Wszystko co jawi się jako przedmiot naszego poznania, staje się tym samym częścią naszego życia. Wezwanie «poznaj samego siebie», wyryte na architrawie świątyni w Delfach, stanowi świadectwo fundamentalnej prawdy, którą winien uznawać za najwyższą zasadę każdy człowiek, określając się pośród całego stworzenia właśnie jako «człowiek», czyli ten, kto «zna samego siebie».

Wystarczy zresztą przyjrzeć się choćby pobieżnie dziejom starożytnym, aby dostrzec wyraźnie, jak w różnych częściach świata, gdzie rozwijały się różne kultury, ludzie równocześnie zaczęli stawiać sobie podstawowe pytania towarzyszące całej ludzkiej egzystencji: Kim jestem? Skąd przychodzę i dokąd zmierzam? Dlaczego istnieje zło? Co czeka mnie po tym życiu? Pytania te są obecne w świętych pismach Izraela, znajdujemy je w Wedach, jak również w Awestach; spotykamy je w pismach Konfucjusza czy Lao-Tse, w przepowiadaniu Tirthankhary i Buddy; są obecne w poematach Homera czy w tragediach Eurypidesa i Sofoklesa, podobnie jak w pismach filozoficznych Platona i Arystotelesa. Wspólnym źródłem tych pytań jest potrzeba sensu, którą człowiek od początku bardzo mocno odczuwa w swoim sercu: od odpowiedzi na te pytania zależy bowiem, jaki kierunek winien nadać własnemu życiu.

2. Ten proces poszukiwania nie jest — i nie może być — obcy Kościołowi. Od chwili, kiedy w Tajemnicy Paschalnej otrzymał w darze ostateczną prawdę o życiu człowieka, Kościół pielgrzymuje drogami świata, aby głosić, że Jezus Chrystus jest «drogą i prawdą, i życiem» (J 14, 6). Pośród różnych posług, jakie winien pełnić dla dobra ludzkości, jedna nakłada nań odpowiedzialność całkiem szczególną: jest to diakonia prawdy. Misja ta z jednej strony włącza społeczność wierzących we wspólny wysiłek, jaki podejmuje ludzkość, aby dotrzeć do prawdy, z drugiej zaś zobowiązuje ją, by głosiła innym zdobytą wiedzę, zachowując wszakże świadomość, że każda odkryta prawda jest zawsze tylko etapem drogi ku owej pełnej prawdzie, która zostanie ukazana w ostatecznym objawieniu Bożym: «Teraz widzimy jakby w zwierciadle, niejasno; wtedy zaś [zobaczymy] twarzą w twarz. Teraz poznaję po części, wtedy zaś poznam tak, jak i zostałem poznany» (1 Kor 13, 12).

Pieśń na sierpień

1. Matko Piekarska, Opiekunko sławna, Orędowniczko wszelkich łask.
Co nam cudami słyniesz z dawien dawna, Przyodziewając kraj nasz w blask.

Ref. Ciebie dziecięcym sercem błagamy:

Weź pod opiekę zbożny nasz lud. Lepszej od Ciebie Matki nie mamy,
co by w błękity wiodła nas cnót.

2. Któraś chrześcijaństwo całe ocaliła, Jako wojsk jego czujna straż,
Kiedyś pod Wiedniem Turków rozgromiła, Biorąc pod płaszcz Twój hufiec nasz.

3. Któraś w stolicy czeskiej przyodziła, Obraz Twój sławny w nowy blask,
Kiedy jej ludność z dżumy wyzdrowiała, Cudem zjednanych przezeń łask.

4. Matko, przed którą niegdyś monarchowie, Kornie schylali zbrojną skroń.
Której rycerstwo, szlachta i wodzowie, W hołdzie składali lśniąca broń.

5. O, Matko, którą czcili dygnitarze, Zdobiąc wotami obraz Twój,
Której i Ojciec Święty złożył w darze, Złotej korony godny strój.

6. Lud i kapłani, sercem Ci oddani, Światli biskupi z różnych stron
Nieśli Ci w dani, jako swojej Pani, Hymn ten błagalny przed Twój tron.

7. Matko litości, rwą się wciąż do Ciebie, Wiernych zastępy z miast i wsi,
Prosząc o pomoc w duszy swej potrzebie, Żebrząc jaśniejszych dróg i dni.

Kartka z kalendarza

4 – Wspomnienie św. Jana Marii Vianney'a, prezbitera

6 – ŚWIĘTO PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO

9 – ŚWIĘTO ŚW. TERESY BENEDYKTY OD KRZYŻA (EDYTY STEIN), DZIEWICY I MĘCZENNICY,
patronki Europy

10 – ŚWIĘTO ŚW. WAWRZYŃCA, DIAKONA I MĘCZENNIKA

11 – Wspomnienie św. Klary, dziewicy

14 – Wspomnienie św. Maksymiliana Marii Kolbego, prezbitera i męczennika

15 – UROCZYŚĆ WNIĘBOWIZIĘCIA NMP

17 – UROCZYŚĆ ŚW. JACKA, PREZBITERA, głównego patrona archidiecezji i metropolii
katowickiej

20 – Wspomnienie św. Bernarda, opata i dK

21 – Wspomnienie św. Piusa CX, papieża

24 – ŚWIĘTO ŚW. BARTŁOMIEJA, APOSTOŁA

26 – UROCZYŚĆ NMP CZĘSTOCHOWSKIEJ

27 – Wspomnienie św. Moniki

28 – Wspomnienie św. Augustyna, biskupa i dK

[na podstawie Kalendarza liturgicznego archidiecezji katowickiej]

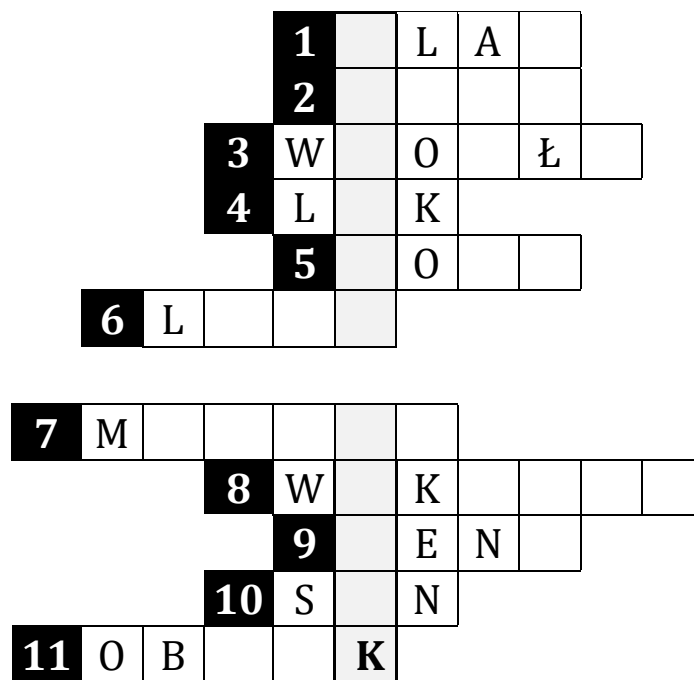

www izydor-jankowice.pl

izydor.jankowice@gmail.com

Krzyżówka nr 23

PYTANIA: 1 Trop; 2 Święcona lub w kranie; 3 Potrzebne w kajaku; 4 Strach przed czymś; 5 Urodzinowe „ciasto”; 6 Latem jedzone dla ochłody; 7 Mama Pana Jezusa; 8 Lipiec i sierpień dla ucznia; 9 Wartość czegoś co kupujemy; 10 Drzemka; 11 Puszysta chmurka.

[Ł.M.]

Rozwiązanie krzyżówki prosimy przesłać na nasz adres e-mailowy (podając swoje imię, nazwisko i wiek) do 20 sierpnia. Wśród osób, które prześlą prawidłowe rozwiązanie wylosowana zostanie książka. **Rozwiązanie Krzyżówki nr 22: BONAVENTURA. Książkę otrzymuje Hubert lat 10. O sposobie odbioru nagrody informujemy e-mailem.** Dziękujemy wszystkim czytelnikom za przesłane odpowiedzi.

Uśmiechnij się...

Pewnego razu święty proboszcz z Ars, Jan Maria Vianney został zapytany przez jednego ze swoich parafian, dlaczego kiedy się modli, mówi bardzo cicho, natomiast bardzo krzyczy podczas swoich kazań. „To proste – odparł święty. – Kiedy mówię kazanie, mam do czynienia z głuchymi, natomiast dobry Pan Bóg cieszy się słuchem doskonałym”.

[Michałowski Janusz, *Zasłyszane w zakrystii. Anegdoty kościelne*, Dom Wyd. „Rafael”]

www izydor-jankowice.pl

izydor.jankowice@gmail.com